

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta.
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt.
számla 17.270 sz.

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felélős szerkesztő: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m.

Felélős kiadó: DRENYOVSKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 12., fsz. 2.

Isten ígéje a misszióról.

Ap. Csel. 8, 26-40.

Így kezdődik! Mindig így kezdődik a misszió! Isten talpra állítja Filepet és elindítja. Felkelti, felébreszti... talán álmából, talán ájultságából. De mindenképen Isten cselekszi ezt. Filepnek bizonyosan nem volt benne a programjában a gázai járatlan út, — talán épen más tervei voltak, — mint tapasztalt és eredményes misszionáriusnak bizonyára szép és nagy tervei voltak, — most azonban le kell tennie róluk. Isten talpra állítja és elküldi őt más-hová. Felébreszti őt, talán épen a saját mámoros és diadalittas „felébredtségéből”, lelkes tettvágyából. Az az ébredés, amit Isten cselekszik rajtunk és bennünk, sokszor fájdalmas, de mindenképen üdvös kijózanodás önmagunkból; ellentéte minden vallási rajongásnak és mámoroknak, inkább valami nagy hűvös kiüresedtség és épen ezért alázatos szolgálatkészség: Szólj Uram, hallja a te szolgád!

Filep felébredt immár, mert felkeltette őt az Isten. Elindul tehát a gázai járatlan úton. Még nem tudja mi vár reá, emberi számítás szerint nem sok reménységgel kecsegtetett ez a vállalkozás, mert Gáza egy elpusztult romváros volt, senkinek sem volt arrafelé utazhatnékja. Mégis Filepnek mennie kell, mert így parancsolja az Úr! Misszió mindig ott lesz és akkor lesz, ahol és amikor embereket felkelt s elindít az Úr, — de ott lesz feltétlenül és tekintet nélkül a körülményekre, mert akarja az Úr!

Micsoda a misszió? A misszió az mindenestre engedelmesség. Engedelmség az elhívó és elküldő Szentlélek Istennel szemben. Nemcsak általában való engedelmeskedés az Úr missziói parancsának, amely minden misszióknak az alapja, hanem konkrét engedelmség. Nemcsak az alapelvekben, hanem a munka módszerében is. És ez a módszer amilyen sokféle lehet a maga esetenkénti alkalmazásában, de lényegileg egy: csatlakozás, közösség vállalása azal, akihez a Lélek küld. Oda kell mennem hozzá, le kell ülnöm melléje, meg kell tennem egy darab utat vele, esetleg járatlan utakon, de mindenképen az ő útján, az ő kocsiján: én vele és nem ő velem. A misszió nem civilizálatlan népek többé-kevésbé barátságos invitálása a mi kultúránk kétes értékű paradicsomába, — mégcsak nem is vallásos toborzó egyházam „bevétel” rovatának a jávára, hanem: szolgálat.

A misszió nem öntevékeny, nem sajátmagából merítő munka, hanem igen alázatos és igénytelen dajka-munka, szolgálat. Le-

olvasni az Isten írott ígését és ezt újra elmondani, csak más szavakkal, annak a nyelvén, akihez beszélek, — de szóról-szóra ugyanazt: tolmácsolni, lefordítani! Ez az igehirdetés! Isten akarata szerint ez az alázatos munka nélkülözhetetlen feltétele és munkaeszköze az ő egyházának. Isten azt akarja, hogy a hirdetett ige által részesüljünk a Szentlélek adományában, aki hitet ébreszt, ahol és mikor Istennek tetszik, azokban akik hallják az evangéliomot.

Isten a hirdetett igében szól hozzám, a Szentlélek a hirdetett ige által világosít meg engem, a hirdetett igéből értem meg Isten akaratát, a bibliát. Ezért nélkülözhetetlen az egyházban az igehirdetői szolgálat, — a misszióknak a lényege pedig az igehirdetés.

Ahol Krisztus hirdették, ott van az egyház. Templomban, vagy piactéren, nyomortanyán vagy bűntanyán, országútfélen vagy az óceánon, — az mindegy! Filep hirdette az ígét, a kincstárnok pedig befogadta, — meg lehetett immár állítani a szekeret, hogy az ige után most már a szentséggel is építse Krisztus az ő egyházát. A keresztség a misszió koronája, elengedhetetlen célja. Az Isten kereső kincstárnok megnyugodhatott immár, mert megbizonyosodott a keresztségben, hogy Isten megtalálta őt. Azért tovább méne az ő útján örömmel.

És az ő örömet többé senki nem veszi el.

Groó Gyula.

A távol-keleten.

D. D. Temple János, a Brit- és Külföldi Bibliatársulat titkára, a Társulat képviselőjében egy esztendeje bejárta Kínát, Koreát, Japánt, Mancsukuót és Mongóliát. Uti tapasztalatairól beszámolt a Társulat 1936 évi közgyűlésén s ebből a jelentésből vesszük az alábbiakat.

Tibet határán, Nyugat-Kína hegyes-völgyes tájainak kevésbé ismert törzsei közt, Középázsia kereskedelmi útjain, Kína, Korea és Japán sűrűn népesített városaiban, Mongolia széles síkságain és Mancsukuóban, keresztyén hittestvéreink Urunkért és Egyházáért nélkülözéseket és veszedelmeket szenvednek el. Hősies viselkedésük, semmitől vissza nem riadó bizonyágtételük miatt hasonlíthatók egy régi kor hithőseihez, akikről azt olvassuk a Zsidókhöz írt levélben: „hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, megcsúfoltatások és megostoroztatások próbáját állották ki, sőt még bilincseket és börtönt is... akikre nem volt méltó a világ.“

Kínában megérkeztem egy városba, ahol keresztyén lelkészeket, tanítókat és ápolónőket börtönben tartottak fogva, kommunizmus gyanuja miatt, holott sejtelmük sem volt arról, hogy mi a kommunizmus. Verték, kínozták őket, de a hitüket nem tudták megrendíteni. Az egyik lelkészt 73 napig tartották fogva tolvajok és opiumszívók közt. A kiszabadulása után első vasárnap 72 ember kereszteszt meg, köztük több volt fogolytársát, akiket beszédével és életével nyert meg Krisztusnak abban az idegen környezetben.

Koreában a keresztyénség rohamosan növekedett. Van-e az Egyház történetében nevezetesebb fejezet, mint az Egyház növekedése Koreában a mi időnkben? Dicső Egyház! Résztvettem egy imaórán, reggel 6 órakor; több mint 1200 ember volt jelen. Este elmentem egy evangelizáló összejövetelre — 3000—4000 ember szorongott a teremben és 75 százaléka magával hozta a Bibliáját. Taiku városában az úttörő misszionáriusnál laktam. Amikor ez a misszionárius Taikuba került, 1896-ban, csak két keresztyén volt a városban — most hét gyülekezet van összesen több mint 3000 taglétszámmal s 500 gyülekezet van a környékbeli városokban és falvakban. Meglátogattam néhány

falusi templomot. Szegényes, de tiszta és takaros épületek. Láttam, hogy a falon köröskörül apró tarisznyák lógtak. Megkérdeztem, hogy mire valók a tarisznyák. Azt a választ kaptam, hogy a legtöbb keresztyén igen szegény ember; pénzük nincs; azonban a hét folyamán az ételükből egy-egy maroknyi rizst félretesznek a gyülekezet számára. Így minden étkezésük szentség, amelyet megosztanak Urukkal.

Egy bélpoklos-telepen együtt mentünk, életvidám tömeg, az Isten házába — nem pompás székesegyházba, nem volt abban sem orgona, sem ének-kar — egyszerű fehérre meszelt épület, amelyet vagy 500 bélpoklos töltött meg. Az istentisztelet hangos és örvendező lármával kezdődött. Az ének, amelyet nem úgy énekeltek, hanem úgy kiáltottak a világba, ez volt:

„Oh boldog nap, amikor én Téged
Választalak Megváltó Krisztusom.“

Tapasztalatukat kiáltották ki a világba, mert az a Krisztus, aki hajdan megtisztította a bélpoklost, meggyógyította őket is.

Kínáról szólva, Temple rámutatott arra, hogy ott nagy változások mentek végre azóta, hogy ő 13 éve ott volt misszionárius. A keresztyénellenes és angolelleses örület megszűnt, az alázatosságnak és a jóbarátságnak lelke uralkodik. Az Egyház nagyban különbözik attól, amelyet én mint misszionárius 1910—1923 ismertem. A mostani keresztyén munka csodálatra és hállára indít. A változás 1927 után, vagyis a kommunista mozgalom kitörése után állott be. A mai helyzetet jellemzi a személyes vallásosság iránti érdeklődés, az evangelizálás felkarolása, a felelős vezetők előtérbe lépése, a köz-nép iránti szeretet. Kommunisták, zsványok és katonák zaklatták a keresztyéneket, minden oldalról fenyegették őket s egyedül Istennél találtak menedéket. Templomaikat lerombolták, gyülekezeteiket széjjelzörték, de az Egyház életben maradt s az egyik lelkész azt mondta: „Bűtorainkat összetörték, de a lelkünket nem tudták megtörni.“ Az Egyházban új élet támadt és ezzel együtt megelevenedett a Biblia szeretete is.

Csang Csei Csiang tábornok, a jól ismert és nagy tiszteletben álló keresztyén, 12.000 Ujszövetséget, 6500 Bibliát vásárolt az államhivatalnokok, katonatisztek és barátai közt való kiosztásra. A fedőlapra szép kínai arany nyomással ezek a szavak kerültek: „Ez a világ legnagyobb könyve.“ Hongkongban találkoztam egy gazdag gyárossal, aki Holland-Indiába és egész Kínába küld kétszersültet s mindegyik dobozban van egy kis papírlap, amelyen négy nyelven olvasható: „Jézus azt mondta: Én vagyok az élet kenyere.“ Ez a gyáros száz meg száz levelet mutatott, amelyekben bővebb felvilágosítást kérnek tőle Jézusról.

Végül Japánról a következőket mondta: „Minden városban, amerre megfordultam, láttam könyvekkel zsúfolt boltokat, tele olvasókkal. A japánok 99 százaléka tud írni-olvasni. Az egyik elterjedt lap napi kétmillió példányban jelenik meg. Nem ismerek olyan országot, amelyben a Biblia-árusok keményebben dolgoznának, de a számuk sajnálatosan csekély a feladat nagyságához mérten. Néhány kolportőr fejenként évente 30.000 kötetet ad el. Egy konferencián találkoztam ezekkel a buzgó kolportőrökkel. Köztük a legidősebb több mint hetven éves; ez előadást tartott s idézem egy mondatát: „Hajnalban felkelek, egyideig imádkozom s reggeli után munkámhoz látok és honfitársaimnak kínálom az Ujszövetséget, de úgy érzem, hogy nem egy könyvet ajánlok, hanem Krisztust és hazámnak szüksége van Krisztusra, ha rendeltetését be akarja tölteni.“ Japánnak szüksége van Krisztusra.“

A reformációi mozgalom Ukrajnában.

Mikor 1925-ben Németországban először hallottunk az ukrainai evangélimi mozgalomról, csak kevesen tudták az egészet mire vélni. „Hol van ez az ország? Miféle nép ez?“ — llyen kérdéseket hallottunk. Hála a Luther Márton-Szövetség ukrainai segélymunkájának, a helyzet ma már valamelyest javult. A németországi evangélikus egyház vezető köreiben mindjobban átérzik, hogy felelősek vagyunk azért a nagy történéserért, amelyet Isten az

ukrán nép körében művel. De még távolról sem értük el azt a célt, hogy minden evangélikus gyülekezet esedezzek és adakozzék és ilyen módon segítse elő ezt a mozgalmat. Itt még sok a teendő és nagyon sajnálatos, hogy evangélikus keresztyénségünknek még igen széles körei, akik Luther reformációja révén olyan nagy áldást nyertek, egy másik nagy nép reformációi mozgalmával szemben közönyösen viselkednek.

Lidércnyomásként nehezedik reánk, ha az orosz Kelet borzalmas sorsára gondolunk. Titokzatos, gonosz hatalmaktól leigázva egy nagy nép lelke törlik ott össze. Éhínségek és üldözések a népeket elmálasztották, úgyhogy nem tudnak már erőre kapni, nem bírnak kínzóik ellen fellépni. Oroszországban céltudatosan lerombolnak mindent, ami egyébként a népi közösségnek erkölcsi alapjait alkotja. A szülőföldre való ragaszkodásnak, a családi érzéknek, a gyermeki és szülői szeretetnek el kell tűnni minden Istenbe vetett hittel együtt, mert mindezek olyan kapcsolatokat teremtenek, amilyenekben igazi bosevistának nem szabad élni. Az építés helyére a rombolás, a rend helyébe a rendetlenség, a hit helyébe az istenellenesség lép. A legszörnyűbb pedig az, hogy ez az örület nem éri be azzal, hogy uralmának területén tenyészik, hanem tudatosan a világalomért harcol.

Az ukrán nép egyike azoknak a népeknek, amelyek kénytelenek a bolsevista uralom szenvedéseit fenéig kiüríteni. Valahányszor kísérletet tett a felszabadulásra, mindig legjobbjainak a vérrel fizetett a próbálkozásért és még mélyebben merült el a szolgaságban. Negyven millió ember néz iszonyattal a saját pusztulása és megsemmisülése elé. Mélységes sóvárgás él lelkükben a felszabadulás után, de honnan jöhetne ez?

Az Oroszország területén kívül, különösen a Lengyelországban lakó ukránok találtak egy utat és 1925 óta járják is azt minden nehézség és elbűbörgördített akadály ellenére. „Ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek”, Ján. 8; 36., ez lett jelszavuk. Belső megújulás Krisztus által, ez lett eltökélt célkitűzésük.

Az 1936. esztendő is világosan mutatta, hogy Isten emellé az akarás és törekvés mellé állt s megáldotta. Galiciában és Volhíniában a gyülekezetek megerősödtek és újak is alakultak. D. Zöckler stanislai szuperintendens céltudatos vezetése alatt a munka növekedés jegyében folyik. Különösen sokat jelent, hogy Fuhr lelkész személyében a szuperintendencia egy olyan képviselőt nyert, aki az ukrán és az államnyelvet bírja s aki a mozgalom munkával túlterhelt vezetőjének a válláról sok szolgálatot levehet.

A neuendettelsai Szórványseminárium az ukrán népnek a hitért vívott küzdelemben nagy szolgálatot tesz fiatal testvéreknek lelkészekké és misszionáriusokká való kiképzésével. Jelenleg négy ukrán fiatalember van nálunk, akik arra a nem könnyű, de szép feladatra készülnek elő, hogy népüknek Krisztushoz vezérloki legyenek. Neveik: Kokorudz, Stefaniv, Macskur és Csekaliuk. Egy (Humeniuk) kénytelen volt tanulmányait félbeszakítani, mert katonai szolgálatra hazájába hívták vissza. Kokorudz testvér már a jövő húsztétkor leteheti a záróvizsgáját és Isten segítségével a mozgalom szolgálatába léphet.

Hogy a mozgalommal és annak munkásaival szoros kapcsolatban maradjunk, időnként szükséges a személyes érintkezés. 1935-ben Dr. Epelein missziói igazgató vett részt a stanislai 10 éves jubileumi ünnepélyen; az időn pedig én voltam szerencsés, hogy odautazhattam s a testvérekkel és a gyülekezetekkel egy részével összeköttetésbe léphettem. S valamennyien azt a benyomást nyertük, hogy Isten nagy dolgokat cselekszik az ukrán néppel. Itt, Oroszország határán az Úr erős bástyát épít a támadó bolsevizmus ellen s teremt egy bizonyágtévő sereget, amely kész arra, hogy adott alkalommal az istentelen Oroszországban hirdesse a kereszti igéjét.

Hálát adunk az Úrnak, hogy bennünket arra méltatott, hogy ebben a munkában közreműködjunk és a jövő évre is az ő áldásáért esedezünk. Mindenekelőtt azonban kérjük az evangélikus keresztyénség támogatását, hogy ez a nagy munka s a vele járó nagy felelősség ne csak a mi vállunkat nyomja, hanem hordozzák azt mindazok, akiknek a keresztről szóló beszéd Isten erejévé lett.

Langholf János lelkész
(Neuendettelsau).

Krisztusban van az erőnk.

Jézus láthatatlan vonzó ereje, amellyel embereket magához emel, az egyetlen erő, amely Krisztus egyházát építi és fenntartja. Semmiféle emberi szervezet, társulat vagy közösség nem segíthetne rajtuk. Olyan időkből, amelyen a mostani, mikor minden korlátot ledöntöttek, a kísértés minden ereje szabadjára van eresztve, egyetlen embert, akár fiatalt, akár öreget, nem tudna az Egyház megtartani. Az ellenséges táborból átlőtt tüzes nyílak mindig erősebbek, mint a mi védelmünk. Az Egyház munkája magában véve csak egy csepp víz lenne a forró kövön. Ilyen hiábavaló lenne, ha függetlenül a mi tevékenységünkől, Krisztus nem vonzana minden ember magához. A Krisztus láthatatlan Egyháza nem olyan hithősöknek a társasága, akik a világra mély és maradandó benyomást tudnak tenni. Miként Luther mondja: „Krisztus nélkül, az Egyház egy szegény, tévelygő bűnös, egy kicsiny, nyomorult és lenézett sereg.” Az egyetlen dolog, ami a Krisztus Társaságát összetartja az, amit Ő maga csinál vele és érte. Azoknak a társasága, akiket Ő felemelt...

Akik ehhez a dicső társasághoz tartoznak, nem egymásra néznek s nem arra, ami őket egymástól elválasztja, Szemük és tekintetük egy helyre van irányítva. A Bárányra néznek. Egyetlen reményük, hogy ruhájuk fehérre van mosva a Bárány vérében. Ez az a Népszövetség, amelyet Isten alapított. Az az Egyszülött Fiú, aki felemeltetett erről a véráztatta földről, hordozta a nemzetek gyűlölködésének terhét. Ezért, magas helyéről mindeneket magához vonz. Ma a Krisztus az egyetlen híd, amely valóban össze tudja kötni és hozni a világ minden népét. A nemzetközi leszerelési konferenciák és a jóbarátság kongresszusai mind összezúzódnak bizonyos akadályok engesztelhetetlen voltán, amelyeket nem lehet betakarni szépen hangzó határozatokkal. Nem; Jézus leleplezi őket minden félelmetes jelentőségükben. Akit Krisztus magához emel, az a saját népének korlátain felülemeltetett. A közös bűn és a közös üdvösség másokhoz csatolja. Résztvesz egy mozgalomban, amely minden nemzetet felölel. Számára nem létezik az a kérdés: Résztvegyen-e a missziói munkában? Nem; az benne van a láthatatlan Egyház közösségében s kénytelen résztvenni abban a szent hadjáratban, amely minden ember lelkiért folyik.

D. Heim Károly.

A Missziói Gyermekszövetség órája.

Ének: Mit bízik e világ. (Dt. 531.)

Kezdő ima tartalma a 111. zsoltár nyomán: Az Úr elrendelte szövetségét örökre; szent és rettenetes az Ő neve. A bölcsesség kezdete az Urnak félelme; jó belátása van mindenkinek, aki ezt gyakorolja.

Ige: János 8, 19. és Márk 5, 1—21. alapján tovább tárgyaljuk az I. hitágazatot. A hitetleneknek azt mondja Jézus: „Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat.” A volt ördögösnek azt mondja az Úr: „Eredj haza a tiédhez és jelentsd meg nekik, mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr és mint könyörült rajtad.” 1. Isten szentségét és teljes dicsőségét földi életünkben nem láthatjuk meg. Léte világít, mint az égő Nap, de szemünk bele nem tekinthet. Minél jobban ismerjük azonban az Isten által teremtett világot, annál többet lát a lelkünk Isten dicsőségéből. Az igazi tudósok félik az Istent, sőt remégnék, ha az Ő nagy hatalmára gondolnak. Aki nem tudós, a mindennapi élet jelenségeiből is lépten-nyomon láthatja, hogy a világ élete csak a Mindenható Istenből eredhetett. Tőlünk északkeletre mégis 100 milliónyi olyan ember él ma, akik a világot tele akarják ordítani ezzel a szóval: „Nem hiszek Istenben.” 2. Ha ilyen megtévedt emberrel találkoztok gyermekek, ez mondjátok neki: Kérem, mutasson nekem olyan forgó kerekét, melynek nincs sem agya, sem tengelye; mutasson olyan szobát, mely téglából épült, nincs sem ablaka, sem ajtaja, sem semmiféle lámpása — és mégis világos; mutasson

olyan folyóvizet, melynek semmiféle forrása nincs; mutasson olyan búzaszemet, melynek nincs csirája s mégis kihajt; mutasson olyan tojást, melynek nincs szeme (csirája) és mégis kikel; mutasson élő, viruló fát, melynek nincs gyökere; mutasson egy fészekrevaló kis csirkét kótlós vagy műanya nélkül; mutasson egy rendesen dolgozó méhcsaládot királynő nélkül; mutasson szánótvető embert, aki vet, pedig bizonyosan tudja, hogy sem ő, sem senki ő utána nem aratja le soha, amit ő vetett; mutasson egy gyermeket, akinek nem volt soha sem apja, sem anyja; mutasson élő embert, akinek nincs lüktető szíve; mutasson egyetlen nemzetet, melynek sohasem volt és nincs is vezére! Ha e 12 próba közül egynek megfelel az istentagadó, akkor enged meg neki, hogy beszéljen olyan világról, melynek nincs Istene. Végül azt is kérdez meg tőle, hogy mi kár lehet abból, ha valaki Istenben igazán hisz és mi haszon származhatik abból, ha valaki az Istenben mindenáron „nem hisz?” 3. Habár Isten és Jézus megismerése, a Róluk való örökös tanulás nagyon szükséges, mégis az ész nem segít az örök életre. Hanem tegyünk úgy, mint a volt őrjöngős. Szeretetből engedelmeskedett Jézusnak. Szeretett volna nagyon Jézus közvetlen közelében maradni, de mégis elment és kezdte hirdetni a Tizvárosban, mely nagy dolgot cselekedett vele Jézus.

Az *Istenhit szikrája ott lappang a pogánylelkekben*, áldásos misszionálás esetén csupán e meglévő szikrák lobognak fel magasra a gyülekezet oldalán. 1721-ben Dániából több misszionárius érkezett Grönlandba. Mikor egyszer megkeresztelt grönlandiakkal beszélgettek, azt mondja egy közülük: Milyen tudatlanságban, sötétségben éltünk azelőtt; hogyan is élhettünk egyik napról a másikra anélkül, hogy Isten dolgain gondolkoztunk volna! Megszólal ekkor egy másik: „Igaz, hogy tudatlan pogányok voltunk; de azért ne higgyétek, hogy a pogányok egyáltalán nem gondolkodnak Isten felől. Én sokszor gondolkodtam azon, hogy a kis vadászladik nem áll elő magától, hanem valakinek azt ügyesen el kell készítenie. A legkisebb madár testalkata sokkal mesteribb, mint a legjobb vadászladik és nincs egyetlen ember a világon, aki így ilyen élő madárkat teremthetne. Az ember testalkata pedig még sokkal mesteribb és ügyesebb — nem is szólva az ember lelkéről. Az ember minden állatnál tökéletesebb, ki teremthette őt? Persze a szüleitől származik az ember, de hát a legelső emberek? És honnan származnak a Föld, Nap, Hold, csillagok? Mégis csak kell valakinek lenni, ki mindent teremtett!”

Hogyan neveli a Szentlélek a hitet. Balley, egy afrikai hottenította mesélte: Legeslegelőször úgy figyeltem fel Isten országa ügyére, hogy láttam két hottenítottát, kik ebédnél hálát adtak Istennek. Nemsokára e két embert meglátogattam a telepükön és itt sokmindent hallottam Isten dolgairól, de látszólag e beszéd nem igen fogott rajtam. Hanem azután egyszer magam voltam a mezőn és nagykomolyan megcsodáltam egy hegyet. Eszembe ötlött, hogy e nagy hegyet az az Isten teremtette, akiről hallottam. Ezután önkéntelenül a két kezemre néztem és életemben először eszméltem rá, hogy mind a két kezemen ugyanannyi ujjam van. Egyszerre csak azt kérdeztem önmagamtól: miért nincs ezen a kezemen öt ujjam, emezem meg három. „Isten lehetett csak az, aki így teremtette a kezeimet”, így feleltem sajátmagamnak. Azután a lábamon akadt meg a szemem. Hogyan lehet mindkét talpam egyformán lapos, egyik sem homorúbb, vagy domborúbb vagy kerekdedebb, mint a másik. „Ezt ismét csak Isten akarhatta így.” Így végigszemléltem az egész testemet és testem csodálatos alkata mélyen megragadta a lelkemet. Elhatároztam, hogy Isten igéjét sokkal figyelmesebben hallgatom. Lassan-lassan azután eljutottam arra a hitre, hogy az Úr Krisztus az én bűneimért is meghalt.

A *hitetlen ember igazán szabad ember?* Egy misszionárius azt tanította, hogy Isten lélek, mindenütt jelen van, mindent észrevesz és lát és hogy legtitkosabb gondolatainkat is tudja. Felkiált erre egy pogány: „Olyan Isten pedig nem kell nekünk, aki mindent lát. Szabad élet kell nekünk, nem akarjuk, hogy valaki hallja és lássa, amit teszünk.” *Miért kell hinni*, miért nem tudhatunk mindent úgy, ahogy van? E kérdésre dr. Luther Márton így válaszolt: „Ha az ember hite teljes volna, akkor örömeiben nem tudna sem enni, sem inni, sem semmit tenni.”

Aranymondás: Minden háznak van építője, aki pedig mindent elkészített, az Isten az.

Záróimánkban a misszionáriusok nevelő munkájára a Szentlélek megvilágosításáért könyörgünk s az istentelenek megtéréséért.

Záróének: Adj új erőt, Urunk. Hallelujah 3.

N. J.

Missziói imaóra.

A Misszióegyesület tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén, tehát most: február 9-ikén, missziói csendes órát tartanak, vagy csoportokban, vagy ha erre nem nyílik alkalom, magánosan. Februári elmékedésünk témája legyen: Istennek békessége.

Az elmékedés alapjául ajánljuk a következő igéket:

„Békesség, békesség a messze és közel valóknak, így szól az Ur; én meggyógyítom őt!” Ésaías 57, 19.

„Kövessetek mindenki irányában a békességet és a szentséget, amely nélkül senki sem látja meg az Urat.” Zsid. 12, 14.

„Krisztus a mi békességünk.” Ef. 2, 14.

Adjunk hálát Istennek, hogy Misszióegyesületünk, amely 1909. február 2-án Pozsonyban alakult meg, fennállásának 28-ik évfordulóját ünnepelheti. Mindazokért az alkalmakért, amikor szolgálhatunk Isten országának a missziói munkája révén. A békességért, amelyben munkánkat folytathatjuk. A békességért, amelyet a hívők szívébe ad a Szentlélek által. A békességért, amelyet Jézus Krisztus vére szerzett meg Istennel a számunkra.

Kérjük Istent, adjon nekünk mindenfelől békességet. Hogy őrizze meg szívünkben a békességet akkor is, amikor méltatlan bántalmazások érnek, amikor munkánk akadályokba ütközik, amikor soká kell várunk munkánk gyümölcseire. Hogy a mohamedánok közt folyó missziói munka legyen áldott munkásaiban, eredményeiben. Hogy Isten igéje terjedjen, hogy mindig örömmel engedelmeskedjünk Urunk parancsainak. Hogy Misszióegyesületünk munkája növekedjék és erősödjék az Urban.

Ima: Mindenható Isten! A te békességed minden értelmet felülhalad. Noked van hatalmad arra, hogy lecsillapítsd az embereknek, a te teremtményeidnek haragját és a népek háborgását. Adj nekünk békességet, a te békességedet. Szentleked indítson bennünket arra, hogy a boldogságunkat abban is keressük, hogy őszintén, szívből igyekezzünk a békességre. Világosítsd, tanácsold, vezesd kormányzónkat s minden nép fejedelmeit, hogy a te kegyelmedből békesség és egyetértés uralkodjék a népek közt, hogy minden nemzet megteremje a békességnek és igazságnak gyümölcseit. A mi Urunk a Jézus Krisztusért. Amen.

H I R E K.

Bárdy Ernő mezőberényi lelkész, arad-békési tanügyi esperes, Misszióegyesületünk tanácsának tagja, meleg ünneplésben részesült hálás gyülekezete részéről 70.-ik születésnapja alkalmából. Mi is Isten kegyelmét kérjük további életére. Hálásan emlékszünk az 1935. október 19—20. napjain tartott mezőberényi konferenciánkra.

A dunántúli gyülekezetek offertórium. D. Kapi Béla dunántúli püspök értesítette egyesületünk elnökét, hogy egyházkerületének gyülekezeti külmissziói offertóriumképpen

569 P 76 f összeget gyűjtöttek, amelyet a püspök úr egyesületünk pénztárába befizettetett. A püspök ezt írja még: „Őszintén örülök annak, hogy gyülekezeteink és híveink felismerik a külmisszió-munkában az egyház lényegéből folyó köteleességüket s annak betöltésére igyekeznek.” D. Kapi Béla püspök lapunk részére 40 P sajtósegélyt is kiutalt. Hálás köszönet úgy a püspök úrnak, mint a dunántúli egyházkerület gyülekezeteinek.

A „Misszió Lapok” terjesztése. Lapunk teljesen a külmisszió ügyé-

nek szolgálatában áll. És segítségére kíván lenni mindazoknak, akik szívükön hordják a magyar evangélikus külmissziót. Lapunk felelős kiadója, Drenyovszky János vallásánár (Kispest, Főtér, 12., fszt. 2.) készséggel és szívesen küld lappéldányokat ingyen is azoknak, akik a „Missziói Lapokat” terjeszteni szeretnék, vagy annak kiosztásával a külmisszióknak barátokat és támogatókat kívánnak toborozni. Akadtak, akik mikor a kiadó hátrálékaik rendezésére kérte fel őket, lemondták a lap járatását. Ezzel szemben volt olyan valaki is, aki a lap járatását beszüntette s néhány nap múlva ezt írta: „Nem vagyok belenyugodva a Missziói Lap lemondásába. Visszaveszem lemondásomat! Méltóztassék csak küldeni tovább is a missziói lapot. Előfizető leszek!” A külmissziói támogatásának nem utolsó eszköze az, hogy a lapunkat terjesztjük. Egyesületünk vezetősége is ebben a meggyőződésben van, azért kész arra, hogy az egyesület pénztárából segítse.

A Misszióegyesület vezetősége január 12-én értekezletet tartott Budapesten. Az értekezleten jelen voltak dr. Molnár Gyula, Németh Károly, Rimár Jenő, Gáncs Aladárné, Danhauser László, Drenyovszky János és mint vendég Döbrössy Lajos. Különböző ügyek kerültek szőnyegre. Így a székesfehérvári fiókegyesület helyzete; a nyár folyamán tartandó külmissziói tanfolyam; egyesületünknek a mohamedán misszióba való bekapcsolódása; a Missziói Gyermekszövetség vezetőjének, Belák Sándor tokaji lelkésznek esetleges németországi tanulmányútja idejére szükségessé váló helyettesítés; irat-terjesztés stb. A közeli hetekben misszióegyesületi tanácsülés, utána pedig a reformátusokkal közös bizottság ülése lesz. A tanácsülés főleg a székesfehérvári egyesület helyzetével foglalkozik majd.

Üllői-uti imaóra. A január 12-iki imaórán, amely dr. Molnár Gyula egyesületi elnökünk imájával kezdődött és Drenyovszky János, a Missziói Lapok kiadójának imájával végződött, Döbrössy Lajos ref. lelkész, bulgáriai misszionárius tartott előadást a mohamedán misszióról. Előadásában rámutatott arra, hogy a mohamedán misszió a legnehezebb elannyira, hogy például az angol

misszió Egyiptomban 45 év múltán 45 megkeresztelttel sem rendelkezett. Törökországban az American Board 100 év alatt semmi eredményt sem tudott felmutatni. Két helyen van örvendetes ébredés: Persiában, ámbár 20 évig ott sem volt semmi eredmény; Ispahanban van egy 400 férfitagot számláló keresztény gyülekezet. A másik hely Holland-India és Jáva szigete, ahol németek és hollandok dolgoznak s ahol 45.000 mohamedánból lett keresztény van. Ha számokkal lehetne kifejezni a munka eredményét, akkor igazuk lenne azoknak, akik a mohamedán missziót kilátástalannak tartják. Ámde Krisztus szerint egy lélek többet ér, mint az egész világ. Legnehezebb akadály, hogy a mohamedánok maguk is missziói munkát végző emberek. A világon 300 millió mohamedán van, de nincs kizárva, hogy számuk két évtized múlva megkétszereződik. Indiában minden mohamedán misszionárius és minden alkalmat kihasznál a térítésre. A kairói egyetemen 12.000 mohamedán misszionárius áll kiképzés alatt s Afrikát teljesen meg akarják hódítani. Törökországban az iszlám állítólag elvesztette erejét, mert nincs szultán, nincs kalifa, nincs álamvallás; Kemal uralmától mélyreható változásokat reméltek, de csalódtak. A török ifjúság ma a multba tekint vissza és ott kapja az iszlomot. A missziói tudat Törökországban is igen erős. Magyarországra érkezett márciusban egy hindu, aki itt a mohamedán hitet terjeszti; az egyik legkiválóbb orientalista, Germanus Gyula, Indiában mohamedán lett. Németországban templomuk van s van hitközségük is egykori németekből. Angliában, London egyik külvárosában van mohamedán iskola. A mohamedán vallás a világ legfegyelmettebb vallása. Napjában ötször minden mohamedán imádkozik a világon. Minden megtartják a ramazán-böjtöt 40 napig. Az alamizsnálkodás olyan mérvű, hogy vannak akik jövedelmük 40 százalékát adják oda. A mekkai zarándoklatok szintén erősítik a mohamedánizmust; a mekkai zarándokok a mohamedán gondolat és vallás tüzes terjesztői amerre csak járnak. A mohamedánizmusban is vannak felekezetek, de a centrális hitvallás mindnek ugyanaz: „Nincs Isten, csak Allah, és Mohamed az ő profétája.” A mohamedánizmus ma-

gába gyűjti az európaellenes elemeket; a színes népek gyűlölik a fehéreket s az izlamtól segítséget remélnék. Másik nehézség, hogy az izlam nagyon hasonlít a keresztyénséghez. Mohamed, Jézus, Dávid és Mózes a négy legnagyobb próféta. Feltétlenül kell, hogy a mohamedán higgyen ezekben a nagy prófétákban. Jézust prófétának tartják; Jézus Isten igéje, Isten lelke; csodáit elismerik; visszajövetelét várják. Amikor az izlam megalakult, a keresztyénség már megvolt, úgyhogy az izlam a keresztyénség elleni védekezés eszközeit eleitől fogva felvette magába. A legnagyobb akadály a Krisztus keresztje. Nekik botránkozás, hogy Jézus az átok fáján halt meg. Erről tudni, hallani sem akarnak. Azonban a mohamedánnak szüksége van az evangéliomra; mert a mohamedán nem olyan, amilyennek önmagát tartja, hanem olyan, amilyennek Isten igéje ítéli: bűnös ember, akinek megváltásra van szüksége. A mohamedánnak nincs bizonyossága arról, hogy bűnei meg vannak bocsátva. Cselekedetei által akar megigazulni. Szerinte minden ember mögött két angyal áll: az egyik a bűneit, a másik a jócselekedeteit írja. Ezért vendégszerető, adakozó, ezért zarándokol Mekkába. A saját üdvössége érdekében. De bizonyosságra és békeségre nem jut. Döbrössynek sok alkalma volt hirdetni az evangéliomot. De korántsem mindig templomban. Prédikált birkozóversenyen, kávéházban, vásáron, iskolában, török templomban; prédikált egy embernek és prédikált száznak; prédikált öt percig és prédikált 10 óráig. Bizonyoságot tett az imádkozás erejéről s hogy a Jézus hatalmával mindig számolnunk kell. Végül azt mondta, hogy boldog lenne, ha egy evangélikus misszionárius is kimenne a mohamedán misszióba. Az előadás után többen különböző felvilágosításokat kértek Döbrösytől. — Előadás után Groó Gyula győri segédlelkész tartott írásmagyarozatot Csel. 8, 26-40. alapján. — A februári imaórán tartja meg Zászkaliczky Pál főtől lelkész a januári óráról Döbrösy előadása miatt elmaradt előadását: Egy esztendő a finn misszióban.

Nyíregyháza. December havi missziói ünnepélyünket a zsidómisszió számára szenteltük. Ez alkalommal

Kovács Juliska szavalata után Soltesz István tanító ismertette a zsidómisszió helyzetét s nehézségeit. Írásmagyarozatot Tarján Béla a Délszabolcsi missziói egyházközség lelkésze tartott. Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet, így szól Istenetek! Szóljátok Jeruzsálem szívéhez és hirdessétek neki, hogy vége van nyomorúságának, hogy bűne megbocsátott. Ésaías 40:1-2.

A Missziói Gyermekszövetségek vezetőit szeretettel megkérjük, hogy a Szövetségünk életében előforduló mozzanatokról szíveskedjenek értesítést küldeni a Missziói Lapok szerkesztőjének. Értesítést kérünk új szövetségek alakulásáról is. A gyermekszövetségi munka kiépítése érdekében egyházunk különböző területein a következő körzeti megbízottakat kértük fel (Lásd: Missziói Lapok, 1935. 62. old.): Alsó Tiszántúl Abaffy Gyula, Tiszai kerület Belák Sándor (együttal országos megbízott is), Alsó Dunántúl Cséry Lajos, Felsődunántúl Ittzes Mihály, Kemenesaljai egyházmegye Belák János, Vasi egyhm. Rác Sándor, Soproni Nitschinger János, Dunáninnen Harmati Béla, Pesti egyhm. Torda Gyula, Kiss György és Wolf Lajos. Ezen testvéreink szívesen állnak tanácsaikkal s esetleg előadások tartásával is azok szolgálatára, akik a gyermekszövetségi munkát bevezetni, vagy azt élénkebbé tenni óhajtják.

Missziói gyermekszövetségi sorsolás. Szíves tudomására hozom a Missziói Gyermekszövetségek vezetőinek, hogy az országos sorsolást ebben az évben nem fogjuk megtartani. Az elmaradás okai a következők: 1. Az országos sorsolásra már tavaly is nagyon kevés ajándéktárgy gyűlt össze. 2. Az ajándéktárgyak ide-oda küldözgetése nagyon költséges. Ezt a pénzt is missziói célra lehetne inkább felhasználni. 3. A magam részéről nem tartom helyesnek, hogy csak azok a gyermekek vegyenek részt a sorsolásban, akik a misszióra 1 pengőnél többet adtak egy év alatt. Lehetséges, hogy az a szegény gyermek, aki 4 filléres bélyegeket vásárolva havonként, egy év alatt csak 48 fillérral tudta támogatni a missziót, mint buzgón imádkozó és hűségesen adakozó gyermekszövetséges, többet tett a misszióért, mint az a jobbmódú gyer-

mek, aki 2—3 pengőt adott. Nem járnánk el az evangéliom szellemében, ha ezeket a gyermekeket kizárnánk a sorsolásból. (Márk 12, 41—44.) Ha az országos sorsolás el is marad, semmi akadályja nincs annak, hogy a sorsolást szűkebb körben, gyülekezetenként megtartsuk. Azokat a vezető Testvéreimet, akik a gyermekek buzdítása céljából a sorsolást kívánatosnak tartják, arra kérem, hogy a helybeli felnőtt egyháztagok körében gyűjtsenek össze kisebb ajándéktárgyakat és ezeket a leghűségesebb gyermekszövetségek között egy missziói gyermekünnepély vagy gyermekszertevendégesség keretében sorsolják ki. A misszió Ura áldja meg gazdagon kedves vezető Testvéreim minden fáradozását s adjon a munkában Mindnyájuknak sok örömet. *Belák Sándor.*

A **Goszner-féle Misszió** decemberben Berlinben ünnepelte 100 éves fennállását. Az ünnepségek középpontjában az alapító Goszner Evangélista János neve állt. Goszner annak a nagy németországi ébredési mozgalomnak a gyümölcse, amelynek termékenyítő hullámai a r. kath. egyházra is átcsaptak. Goszner már mint r. kath. lelkész is bátran hirdette a Krisztusban megjelent üdvösséget. Azután áttért az evangélikus egyházba, Krisztusnak olyan bizonyítványójává lett, akinek szava megszire elhallatszott és kihatott. A Goszner-féle missziói társaság alapítása kizárólag az ő műve. Habár a Goszner-féle misszió egy évszázad alatt több különleges alapelvéről lemondott, azért még most is magán viseli Goszner nagy személyiségének pecsétjét. A belmisszió területén is jelentőset alkotott, aminek bizonyossága a berlini Erzsébet-kórház és az általa életrehívott gyermekmenhelyek.

Lipcei Misszió. A misszionárius-képző szemináriumban most 17 hallgató van. Az idén húsvétkor új tanfolyam nyílik meg, a felvételnél azonban alapos megválogatás lesz. Januárban missziói nővér-képző tanfolyam nyílik meg. A tanfolyam fél-éves. Az 1937. évben a Lipcei Misszió Isten segítségével 6 misszionáriust, 2 missziói nővért, egy diakonust szándékszik kiküldeni. — Az őszi missziói ünnepélyen D. Otto (Eisenach) 2. Kpr. 4, 12. alapján prę-

dikált; D. Sommerlath elnök megemlékezett a Lipcei Misszió két vértanujáról, Ovir-ről és Segebrock-ról, akik 1896. október 19-én haltak vértanui halált Afrikában, a Meru hegységben. — Régóta érzett szükséglet-ről kíván gondoskodni a Lipcei Misszió indiai munkamezeje, amikor egy intézetet állít fel a közel jövőben, hogy egyrészt a tanítónöket különösen a vallásitanításra alaposabban előkészítse, másrészt bibliás-asszonyokat képezzen ki, akik az indiai nők között evangélizáló munkát fognak végezni; az intézet vezetője Hübener Berta lesz.

India. Indiában olyan mozgalom indult meg, amely ekkora arányokban ismeretlen a történelemben. A hinduk milliói készek ősi isteneiket letaszítani a trónról és a kereszténységre akarnak áttérni. Az angol egyházi hatóságok az anyaország szellemi támogatását kérték, mert a hetek óta keresztelésre váró bennszülötteknek ezzel a váratlan mozgalomával egyedül nem tudnak lépést tartani. Indiában, a csodák országában új csoda megy végbe. Talán a legnagyobb csoda, ami valaha is a mesés országban történt. Ez a mozgalom egy új korszak kezdetét jelenti egy olyan földrészen, amely évszázadokon keresztül féltékenyen ragaszkodott a kasztrendszerhez és az ősi vallásos szertartásokhoz. A hinduizmus, a brahmán vallásnak legelterjedtebb alakja, amely erősebben meggyökerezettnek látszott, mint akármilyen más, a teljes összeomlás előtt áll. Néhány hónap alatt olyan óriási méretű vallásos forradalom ment végbe, amilyent a történelem még nem élt át. Az angol egyházi hatóságok, amelyeknek minden indiai tartományban vannak püspökeik, azal a lehetőséggel számolnak, hogy a legközelebbi évek folyamán 60 millió hindu fog áttérni a kereszténységre. Ha ennek a mozgalomnak az indító okát keressük, akkor ezt a választ kapjuk: A szociális nyomor, amelyet a legágrólszakadtabb szegénységnek és a mesébe illő gazdagságnak az ellentéte idézett elő, amely Indiában a legkézzelfoghatóbban jelentkezik, adta meg az utolsó lökést ahhoz, hogy Visnu templomai üresen és elhagyottan állnak, hogy a Gangesz folyamban végzett szent fürdéseken a korábbi évek számanak alig tizedrésze vesz részt.

Az ev. Misszióegyesület iratterjesztésénél kapható könyvek jegyzéke. Dr. Luther M. sekrestyeimája 1.—, Evang. Ker. Hitvallás —.20, Várakozástól a megjelenésig. Bakay Péter —.08, A Szentlélek munkája a családi életben. Wolf Lajos —.08, A nagyapa pénze. Missziói jelenet —.10, A misszió útja. Missziói jelenet —.10, A nagy adósság. Missziói jelenet. Ref. Szöv. kiadása —.30, Külmissziói füzetek. Ref. Szöv. kiadása —.16, Külmissziói szavalókönyv. KIE kiadása —.30, Dr. Luther M. és Kálvin János egymás között —.10, Megjelenet és mégis váratlanul —.06, Sugárkák —.10, Napsugarak —.10, Örök kérdések —.20, Megnyílt szemek. Br. Podmaniczky Pál 2.—, Vihar. Br. Podmaniczky Pál 2.—, Tokicsi Isii 1.60, Bűnbánati zsoltárok —.14, Az evangéliomot minden teremtésnek —.20, Nagy Sámuel próbája —.80, Gyógyíts meg engem

Uram. Imakönyv —.20, A nagy reformátor —.40, Mit tanulhatunk Barth Károlytól? —.20, A misszió tudományának vázlatja 2.—, A misszió és a tanító —.16, Korunk és a misszió. Túróczy Zoltán —.16, Dr. Luther Márton Nagy Kátéja 1.20, Kunst Irén emlékkönyve 2.50, Kunst Irén önéletrajza —.20, Ujtestamentom zoltár nélkül —.60, Ujtestamentom zoltárral —.70, Biblia teljes 1.80, Biblia teljes bőrkötéssel 10.—, Hogyan tanítsuk a bibliai történeteket I 2.50, Hogyan tanítsuk a bibliai történeteket II. 3.50, Északi fény. Podmaniczky Pál br. 1.50, Parasztproféta 7.—, Az edinburghi világmissziói konf. Ebredj! Rőpirat 10. szám. Ára 100 db 1.— Levelezőlapok, kis képek, bibliajelzők stb. 7 év a kanibálok földjén 2.—, Külmissziói jub. évkönyv 1.—, Egyedül a Mesterral 2.—, Hétköznapi Ura —.80 P.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület pénztárába 1936. december 23-tól 1937. jan. 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1935-re Büki Mekényes 3 (1), Takács Elek Homokbödöge 3, 1935/36-ra Ifjúsági Luther Szövetség Özd 6 (2) P.

1936-ra: Budapestről Magócs Károly 3 (1), D. Raffay Sándor 3 (1), özv. Gáncs Aladárné 3 (1), Zulauf Henrik 3 (1), Györből D. Kapi Béla 3, Horváth Zsuzsanna 3 (1), D. Próhle Károly Sopron 3 (1), Cséry Lajos Dombóvár 3 (1), Torda Gyula Domony 3, Hanzmann Károly Sopron 3, D. Geduly Henrik Nyíregyháza 3 (1), Pavlik Ferenc Bonyhád 3 (1), Mezőssy Sámuel Edelény 1, özv. Brooser Mórincé Albertfalva 3 (1), özv. Kovács Sándorné Körmend 3, Celldömölkéről Bertha Benő 3 (1), Berzsényi Janosits Miklós 3 (1), Király Lajos Szilvásvárad 3 P.

1936/37-re Hüttel Ármin Budapest 6 (2) P.

1937-re: Budapestről Baar Madas ev. tanuló 8 (2), Mokry Eszter 3 (1), Reif Pál 3 (1), Rimár Jenő 3 (1), Rimár Jenőné 3 (1), özv. Borsos Jó-

zsefné 3 (1), Horusitzky Henrikné 3 (1), Szauer Klára 4 (1), Kazár Gizella 3 (1), Kozma Gabriella 3, Huszár Sámuelné 3, Falb András 3, Nagyszabeny Rudolfné 1, Németh Károly Lébény 3 (1), Zimmermann János Rajka 3, Tóth László Orosháza 3 (1), Belák Sándor Tokaj 3 (1), Emödi Elemér Kecskemét 3 (1), Kiss Samu Nagybarátfalu 3 (1), Marcsek János Özd 3 (1), Marcsek Jánosné 3 (1), Korcsak Zsigmond Frigyes Kisalag 3 (1), Wallrabenstein Jakab Budakeszi 3, dr. Jánossy Lajos Sopron 9, Grosz János Kistormás 3, Tóth Aladár Nemesany 1, Bárány László Pápa 3, Ulrich Aladárné Szombathely 1, Divéki Istvánné Esztergom 3, Gulyás Sándorné Kispeszt 3, Brózik Erzsébet Békéscsaba 3, Sztehló Gábor Nagytarcsa 3, Bácsi Sándor Celldömölk 3, Brenn Zoltán Zalegerszeg 3 P.

Offertórium: Csepel 12.—, Ujcsánalos 1.50, Pesti német egyház 53.23, Nyíregyházi Misszióegyesület ünnepélyén 14.97, Pestmegyei felső egy-

házmegye egyházai 209.19, Budapest-Angyalföld 9.25, Cegléd 4.80, Kispest 9.33, missz. ünnepen 42.03, Bp.-Üllői-u. külm. órán 9.20, Monor 4.—, Szend 4.17, Nyíregyháza 36.50+15.51, Bpest-Kelenföld 28.70, Délszabolcsi missziói egyház 3.—, Levél 17.50, Komárom 3.58, Ozd 8.—, Kiskőrös (1936-ra) 30.—, (1937-re) 12.85, Szekszárd 7.—, és: 11.80, Rajka 17.22, Oroszvár 9.—, Pestszentlőrinc 5.76, Domony (missziói-est) 1.64, Salgótarján 6.20, Kistormás 2.21, Nagybánhegyes 1.53, Ballasgyarmat 33.—, Nagytarcsa 10.—, Orosházai missziói ünnepélyen 16.96 pengő.

Adományok: N. N. 5.—, vitéz Murai Endre Székesfehérvár 0.50, Kiskőrös ev. egyház 2.—, Rajkáról Haas Mihály 1.—, Pirkel L. 5.—, Hoffmann Henrik 2.93, Dünkel Mihályné Oroszvár 2.—, Rajka-Oroszvár Missonsglockera 14.50, D. Geduly Henrik Nyíregyháza 1.—, Hotvagner I. Levél 20.—, Berzsenyi Janosits Miklós Celldömölk 1.—, dr. Scholtz Oszkár Bpest 1.—, Baranyai Mária Lébény 2.66, Kovács Sándor 78. hrsz. 1.—, Szimeiszter Mihály 1.—, Lébényi tanulók 1.80, Lang János Kismányok 5.—, dr. Molnár Gyula Bpest 3.—, Nyíregyházáról Daskó László 1.—, Kovács József 1.—, özv. Maczkó N. 1.—, N. N. 5.—, Zászkaliczky Pál Fót 2.—, Mesterházy Ernő Nagygeresd 2.—, Antal Károly Székesfehérvár 3.—, Hüttl Ármin Bpest 2.—, Szilágyi Mihály Kiskőrös 25.—, Szekszárd 1.—, Ifjúsági Egyesület Rajka 3.—, Zimmermann János 2.—, Lébényből Tóth József 602. hrsz. 0.30, Buncsák Gusztávné Mezőberényi 1.—, Wenhardt Zsuzsanna Győr 3.—, Lagler Béla Porrogszentkirály 1.—, Végh

László Kecskemét 1.—, Ulreich Aladárné Szombathely 1.—, Kurinszky Vilmos Esztergom 1.—, Ondrik András Acsa 3.20, Sztehló Gábor Nagytarcsa 1.—, Nagy Ernő Nyíregyháza 1.—, dr. Szeberényi L. (előző kimutatáshoz még) 0.50 P.

Perselygyűjtés: Németh Károly Lébény 14.54, néhai Posch Ilonka Budapest 0.81, Köhler Jolán Budapest 42.04, Székesfehérvári egyház 7.83, Szauer Klára Bpest 25.—, Clementis Zoltán Erdőkürt 3.—, Szeretetház lakói Győr 6.63, Szentgotthárdi lelkesi hivatal 8.29, Ozdról Női Luther Szövetség 4.80, Marcsék Jánosné 3.40, Stark Gizella 2.47, Stark Ilona 2.66, Stark József 3.94, Rényi Józsefné Győr 5.04, Szekszárdi missziói órák 7.20, Korcsék Zsigmond Kisalág 1.71, Rajka templomi perselye 14.54, Oroszvár templomi perselye 8.91, Lébényből Stinner Mihály 1.20, Tóth József 0.80, Erdős Pál 1.08 P.

Gyermekszövetség: Kispest Drenyovszky János tanítványai bélyegért 1.16, adomány és persely 14.63, Meszlen bélyegért 12.—, Nyíregyháza 30.—, Orosháza 14.88, Rákospalota 4.75, Szombathely 5.18 (gyűjtés 1.32), Szentgotthárd 10.—, Ozd 12.—, Győr 9.80 P.

Gáncs Aladár alapra: Pavlik Ferenc Bonyhád 1 P.

Ukrán misszióra: Csepregi Sándor Celldömölk 1 P.

Christiananda missziójára: C. E. szövetség Nyíregyháza 5.—, Napsugár Kör 1.45, Zarándi Attila 1.—, dr. Molnár Gyula Budapest 1.— P.

Árva javára: Zarándi Attila Budapest 1.— P.

Szeretettel kérem a tagokat és a hittestvéreket, hogy a szelvényen megírt szíveskedjenek, milyen címen: tagdíj, előfizetés, offertórium, gyűjtés, vagy adomány címen könyvelendő el a küldött összeg. Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1937. január 22.

Csekkszám/ száma: 16.188.

Rimár Jenő pénztáros,
XIV., Gizella-ut 28. fsz. 1.
Telefon: 2-97-189.